

SAULT STE MARIE, ONT.

Tervehdys Toverittaren lukijolle! So on s. s. osaston Ihannelittola. Parin kuukauden kesäloman jälkeen alkoi Ihannelittomme jälleen toimia. Pidimme kokouksen, jossa tulim, minä, allekirjoittanut, valituksi Toverittaren kirjenvaihtajaksi. Ihannelittomme juuri on voimassa ja voi kertoa mitään uutta meistä tällä kertaa.

Täällä on "The State Historical Society" pitänyt näyttelyä kerran, toisinaan parikin kertaa. Viikkossa tanssit. Pajon ihmisiä on nykyään metsässä, joten toiminta ei ole oikein ripeää.

Vieraana on täällä syksy kylminä satelinen.

Ihannelittom puolesta,
Kaarina Heinonen.

MIKSI? SIKSI!

Miksi ei tyyntä rauhaa, löydä ihmisen? Miksi elon meri ain' on myrskyinen?

Siksi, ettei olla yhdenvertaiset! Toiset toisten työstä nauttii tulokset.

Miksi on olemassa luokkarajat nuo? Kun niin paljon maailmaan se kärsimystä tuo.

Toiset kun riistäneet on kaiken arvokkaan! Toiset raataa orjina tai nälkään kuolla saa....

Miksi sitten kärsitään noista vääryyistä? Olla toisen orjana, on vallan hulluutta!

Siksi kun kerran jouduttu on kantamaan kahleita, niin vapautus on valkeaa, se kyäy voimaa!

Miksi sitten ihkehti joukko mahtava? Miksi uhmaa riistäjää, ei pelkää sortoa!

Siksi, että oikeus kerran varmaan voitavi! Ei vääryys kestä iäti, uusi aika koittavi.

Ida Niemelä.

SIIRI

Hän oli pieni seitsemänvuotias, äidin ainoa lapsi. Isä oli kuollut tapaturmaisesti tehtaalalla, Siirin ollessa vielä aivan pieni. Isänsä hän ei muistanut, vaan siitä rakkaammaksi oli äiti hänelle käynyt. Äiti oli lohduttaja ja neuvonantaja suruissa sekä iloissa.

Yksin jäätyään pikku tyttänsä kanssa, oli hänen turvaututtava yksin, omin voimin huolehtimaan eläntänsä ja Siirin kasvatuksesta.

Elämä tuntui usein hyvin raskaalta. Pakka tuskin riitti välttämättömimpiin eläntötarpeisiin. Vaan yhtä kaikki ei hän antanut surun lyödä itseään alakuloiseksi; tyttänsä tähden hän tahtoi elää. Toivo, että kerran koittaa parempi, valoisampi aika työläisille, innosti häntä työssään.

Siiristä tahtoi hän kasvattaa kunnon taistelijan proletarienin riveihin. Siksi hän iltaisin työstä palattuun kertomusten ja satujen avulla valaisi Siirille työläisten ja rikkaitten luokkaeroavaisuutta. Kertoeli miten Siirin ja monen muun pikku tytön ja pojan ei tarvitsisi olla pitkät päivät yksin, vällä äidin hoivaa, jos olisi yhteiskunta toisin järjestetty. Vanhemmilla olisi silloin tilaisuus ohjata lapsiaan, eikä lapsia

Lasten Osasto

pakotettaisi työhön silloin kun heidän aikansa on vielä istua koulunpenkillä.

Kertomukset miellyttivät Siirii ja painuivat ne syvälle hänen mieleensä. Näiden avulla hänelle selvisi, että parannusta oloihin saadaan ainoastaan siten, että valtiolta ja tuotanto otetaan pois kapitalistilta ja tilalle järjestetään työväen hallitus.

Äidilleen lupasi hän isoksi tultuaan yhtyä sosialistiosastoon. Tämän lupauksensa hän piti ja sai sen täytettyä jo ennemmin kuin osasi odottaakaan.

Paikkakunnalla oli ollut jo pitemmän ajan puuha perustaa osaston yhteyteen Ihannelitto. Nyt vihdoinkin tuli puuhasta tosi ja sinne yhtyi myöskin Siiri. Siellä hän opiskellessaan teki havaintoja ja aina yhä selvemmäksi kävi hänelle, mitenkä nurinkurinen nykyinen yhteiskunta todellisuudessa on. Ystävällisten toverien kanssa viihtyi hän mainosti ja opetustunnit leikin ja kaunilisten työväen laulujen ohella läsisivät innostusta lapsosten mieleen.

Näistä hauskoista opettavaisista tunteista kertoi hän naapurien lapsille, jotka eivät vielä olleet yhtyneet Ihannelittoon sekä opetti heille oppimaan lauluja. Innostaen naapurien lapsia sai hän heidätkin yhtymään Ihannelittoon.

Näin oli pieni köyhän lesken lapsi tullut agitaattoriksi lasten keskuudessa.

Riittääköön teillä, nuoret lukijat, innostusta Siirin lailla levittämään sosialismin aatetta toverienne keskuudessa.

Lujittakaa rintamaanne lisäämällä jäsenmäärää ihannelittolaisten riveissä!
Tyne S.

IKUISUUDESSA

(Jatkoo)

— Tehtäväni on siis täytetty, olen teidän vallassanne. Silloin kutsuu hallitus turvallisuuskomitean ja jättää tämän entisen suuren hallitsijan heidän huostaansa....

"Oskari", sanoi hänen äitinsä pojalleen Oskarille, heidän ollessaan vangettiina sähköllä varustetun pikkilanka-aidan sisäpuolella. — Kuuletkos noiden kanunain soräänäistä laulua! Ne laulavat soräänäisesti siksi, että ne halveksivat veljesmurhaa. — Jo viidettä vuotta on korvieni kaikunut tuo sama sävel, mutta ei milloinkaan noin surun voittoisasti, kuin juuri tällä hetkellä.

Oli aika jolloin takkaleiden ääressä hyriä illoisena, kuullessani uutisia työläisarmeijan voitokkaasta marssista. — Silloin unohdin kaikki elämänhuolet ja unelmani ihmiskunnan suuresta vapauden päivästä, unohdin yksin sinunkin, rakkaimman olentoni koko maailmassa, vaikka tiesinkin sinun hyöriävän keskellä tulsinta taistelun tuoksina. Ethän mitään minua noista heikistä, vaikka unhoitinkin sinut, sillä itse ihmiskunnan vapautus noina hetkinä oli ja aina yhä on, suuremoinen. Persoonalliset rakkaudet ja suuremmatkin uhraukset ovat toisarvoisia siihen verrattuna. — Oli iltoja istuissani — lapsuusajaksi rakkaimman, mutta nyt soräläjäksi ruhjotun — matalan mökkinne ikkunan pielessä ja kuuntelin noiden samojen tulkittojen ulvontaa, silloinkin toivat ne mieleeni sanau ihmisten petomaisuudesta. Eteevä kuvastui kumarahartiainen perheen isä, joka otsa hiessä ja kourat puoleksi pataneina, tullisella kiireellä valmistui tuota oman tuhonsa tuojaa. Hän valmistui sitä ollenkaan tietämättä sen tarkoitusta. Rakastavana perheen isänä oli hänen huomionsa kiintynyt yksinomaan kodin onnen ylläpitoon, mutta valmistamansa aseaa murhaava ominaisuus ja sen avulla tuotettu tuska oli häneltä salattu. Ja jos hän jotakin siitä kuvittelikin, niin oli se hänen silmissään puolustusase, myöskin kodin onnen säilyttämiseksi. Aina on noiden murhaajien hirvittävä ääni kuulostanut korvissani pahalta, käytettäköön niitä nimelisesti mihin tarkoitukseen tahansa. Takana aina on harkittu murha ja joka tapauksessa veljesmurha, sillä maapallon kaikki ihmiset ovat veljiä. Kaikki ovat he syntyneet samoilla oikeuksilla maailmaan, mutta väärän oikeustulkinnan ja noiden murhaajien avulla on suurelta osalta kansaa ryöstetty heidän mahdollisuutensa. — Siinä istuissani kuulin avuttomien naisten ja lasten hätähuutoja — tärkeitä kirosanoja, jotka aina silloin tällöin päättyivät vihloviin valituksiin. —

Silloin kallistin korvani toisaalle, siellä vapauden sankarit hellästi hoivasivat haavottuneitaan ja kuulin äänen sanovan: suuri ihmiskunnan vapauden taistelu on voitettu —! Tykkien jyrynä taukosi — unohdin itseni.

"Niin äiti, me taistelimme ja me voitimme, mutta meidän voittomme ei vielä tällä kertaa ollut pysyvä. Emme pienellä urhealla joukollamme voineet murtaa koko maailman sorron ja vääryyden valtaa, vaan entinen yhdistynyt sorto kukisti meidät. Mutta miljoonia nyrkkiä on yhteen puristettuna, he ainoastaan varttoivat hetken lähestymistä. — Suurin oikeuden sankari, jota maamme on tähän mennessä tuottanut oli Kekonen. Näin hänen voittoinen hymy huullilla, käteensä lujasti puristettuna punallpuun kaatuvan. Rentäessäni hänen avukseen, tuli hänen huullillaan sanat: Sano maailmalle, etteivät tuomitse tekojamme, emme taistele yksilöllisten pyyteiden, vaan ihmisyyden ja ihmisoleksien hyväksi."

— Samassa kuului vanginvartijan käskävä ääni: "Valmistautukaa! — Roistot! Sotaoikeus teidän asiantenne on alkanut." Äiti siipsähti jylsävä ääntä, mutta Oskari rohkaisi häntä sanomalla: "Rohkeutta äiti! Ei pelon merkkiä pienintäkään, sillä pelko lisää vääryyden valtaa ja vaikuttaa heikentävästi oikeuksillamme puoltaviin kansatovereihimme. — Jos tuomitsevat meidät kuolemaan, joka on luultavaa, niin kuolkaamme pelkäämättöminä marittyneinä. Ethän meidän henkemme ole kalliimpi miljoonien jo kärsineiden toveriemme henkiä." Silloin vanha vapiseva valmo otsa kirkkaana tarttui poikansa jänterään käsivarteen. "Sinusta tuli se jota ennen talvi-illoin yksinäisyydessä toivoin" — ja samassa suutelti poikansa otsalle. Ottaen turvan vapiseville askeleilleen poikansa jänterästä pelkäämättömästi vartalosta, astuivat he vartijan heitä tyrkkiessä oikeussalpiin. Salissa oli suuri joukko sotamiehiä ja joitakin kiltitävissä napelissa helkkyviä upseeria, yksi joka röyhkeydestään päättiäen oli joukon päämiehes, huusi komentavalla äänellä: "Tuokaa ne kirotut maansa kavaltaijat minun nähtäväkseni!" Silloin joitakin sotamiehiä tarttui äidin käteen — joista yksi joukosta kuiskasi äidin korvaan: "Te olette oikeassa vaan me olemme pakotettuja, mutta varttokaa hetkinen —"

Joutuin, ei mitään keskustelua!" kuului sama käskävä ääni — "Tekkää tilaa että voim liikkua — väistytkää, en tarvitse apua!" sanoi Oskari rohkeana. Uljaasti astui hän suoraan komentavan upseerin eteen. "Tässä olemme, mutta kuka on meitä tuomari ja ken olisi meistä tuomittava? En kysy tätä teiltä, te joka tällä hetkellä seisotte pistimien suojaamana — mutta muistakaa että ihmisyyys ja pistimet ovat kaksi äärimmäisyyttä. — Pistimet eivät voi tukahuttaa ihmisoleksia yli määrätyn aikansa — kuka on silloin tuomari? —" "Ei mitään tutkintoa teidän kohtalonne on ratkaistu — kuolemaan." Sanat tulivat voiton varmana hänen suustaan. Oskari koitti vielä jotain sanoa, vaan käskävä ääni kuului: "viekkää heidät pois ja toimitus täytäntöön huomen aamuna." Vartijan seuraamana kuljetettiin heidät samaan aitaukseen odottamaan kohtalonsa.

"Joudu aika, joudu kulta aika — jolloin vallat väistyvä vääryyden —"

kuulivat sanat puolipimeässä aitauksessa. Siellä istui äiti poikansa sylissä, hänen vankat vapisevat käteensä kiedottuna rakastettunsa työn marittyryn kaulan ympärille. He odottivat tyynenä. Joskus, silloin tällöin, kaiku ilmoille tunteiden purkauksia, jotka pukeutuivat vallankumouksellisten laulujen säveltiin.

Noin puolen yön aikana alkoi kuulua tykkien jyryniä, entisestäään paljoa voimakkaampana. "Kuulkaa, äiti, he tulevat!" sanoi Oskari. Kuulen taistelun kiivaudesta, että vääryys ja oikeus mittele uudelleen voimiaan. — Äiti! Me olemme pelastettu! Aamun valjetessa ilmestyi suuri joukko vallankumouksellisia joukkoja, niiden seassa ellen oikeussalissa olleita sotamiehiä. Yhden salissa olleen sanat kuuluivat: "Enkö eilen sanonut, että varttokaa hetkinen." Samassa portit aukeni, äiti itki ilokyyneillä, mutta Oskari sanoi: "Astukaamme ulos. Me ja koko kansamme on pelastettu."

Loppu.

Tilaa Toveritar!

NEW YORKIN SUOM. NAISTEN OSUUSKOTI JA PAIKANVÄLITYS-TOIMISTO 241 Lenox Ave. & 122 St. Telefooni: 813 Morning side

SÄKENIÄ

Tilakaa nyt, ettei enään unohdu. Säkeniä on yleisesti arvokkuudeltaan tunnustettu tarkoitustaan vastaavaksi julkaisuksi. Ainoa laatuun. Mielenkiintoisia tietoja Venäjältä. Hinta \$2.00 vuosi.

RAIVAAJA, Box 468, Fitchburg, Mass.

TANNAN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina, kello 2 p.p. Huom! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.

WAUKEGANIN, III., S. S. O viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntai-ai, aikana klo 2 p.p. — Osastot ompeluseuran kokoukset ovat joka toisen torstai-ai, aikana klo 2 p.p. via kokouksen loputtua

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseura, kokoukset pidetään torstai-ai, klo 2 p.p., 713 E 1st St. — Tervetuloa.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahjola-ai, joka torstai, kello 2 p.p. Osoite: 315 4th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. Osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka toinen torstai-ai, kello 8. — Osoite: 718 Montana Ave.

JOS OLETTE KIPEÄ

Pyyttäkää VAPAA LAAKEKIRJA — No. 5

Ilmi on yli 25 toista ja naisten tautila sell. tettiin. Kun myöskin täydellinen luettelo suomalaista kotilääkkeitä. Mistä jokainen voi itse valita sopivan lääkkeen taudilleen, samaten myöskin lääkkeitten hinnat y. m. Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä, vaan suomalaisia valmistettuja, jotta Suomessa on jo käytetty monia kymmeniä vuosi. Tämä kirjan saatte vapautta ja pitkäsen oia jokaisessa suomalaisessa kodissa, sillä ette tiedä koska sitä tarvitsette, varokaa hembunkilääkkeitä ja hembunkitohortteja. —Lignellin Apteekki on suuriin —Suom. Apteekkilike Yhdysvalloissa— F. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.